

INALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE

SECTIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

DOSAR NR. 37955/3/2010

CONTESTATOR: DEDU C. ION

SOLUTIONAT PRIN DECIZIA NR. 1904 DIN 07.05.2015

DOMNULE PRESEDINTE,

Subsemnatul Dedu C. Ion cu domiciliul in Bucuresti, (...), in calitate de cadru militar in rezerva cu grad de colonel, fost ofiter superior in cadrul UM 0318 Bucuresti, structura centrala a Serviciului Roman de Informatii (SRI), in calitate de contestator in dosarul mai sus mentionat, in temeiul art. 317 si urmatoarele din Codul de Procedura Civila, declar prezenta

CONTESTATIE IN ANULARE

Impotriva Deciziei nr.1904/07.05.2015 pronuntate de catre Inalta Curte de Casatie si Justitie in dosarul mai sus rubricat, prin care va solicit anulara deciziei mentionate si rejudecarea recursului ce a facut obiectul dosarului 37955/3/2010 cu privire la care Inalta Curte de Casatie si Justie s-a pronuntat prin decizia sus rubricata pe care o atacam cu contestatie in anulare, in vederea pronuntarii unei noi hotarari temeinice si legale.

Va solicitam judecarea de urgenta si cu precadere a prezentei contestatii in anulare, conform art. 320, alin. (1) din Codul de Procedura Civila.

MOTIVE:

Motivul de drept al prezentei contestatii in anulare este dat de art. 318, alin. (1) din Codul de Procedura Civila, care prevede ca hotararile instantelor de recurs mai pot fi atacate cu contestatie in anulare cand instanta a respins recursul si a omis, din greseala, sa cerceteze unul dintre motivele de modificare sau de casare. Cu alte cuvinte, prezenta contestatie in anulare este intemeiata pe art. 318, alin. (1), teza a doua, Cod Procedura Civila.

Vom arata in continuare modalitatea in care instanta de recurs a omis sa cerceteze motivele de recurs invocate de catre subsemnatul in cererea de recurs si cum, necercetarea amanuntita si fundamentata, prin raportare la legea aplicabila si cadrul normativ invocat, a condus la pronuntarea

unei decizii ale carei concluzii nu sunt in acord cu legea, intrucat nu se bazeaza pe legislatia nationala in materia discutata si ignora flagrant argumentele de ordin legal invocate, evidente si prezentate fara echivoc.

DEZVOLTAREA SI ARGUMENTAREA MOTIVULUI DE CONTESTATIE IN ANULARE

Prin recursul introdus impotriva sentintei civile nr. 252/22.01.2013 pronuntata de catre Curtea de Apel Bucuresti in dosarul nr. 37955/3/2010, subsemnatul am solicitat admiterea recursului si modificarea in tot a sentintei recurate pentru motivele de recurs prevazute la art. 304, pct. 7, 8 si 9 si **art. 304¹** Cod Procedura Civila, in invocarea carora am solicitat:

- *Anularea actelor administrative atacate, respectiv Ordinul AP II nr. 0365/07.08.2009, si Comunicarea nr. 019032/07.04.2010, **precum si a altor dispozitii interne conexe actelor oficiale anterior precizate;***
- *repunerea partilor in situatia anterioara emiterii Ordinului AP II nr. 0365/07.08.2009 si a Comunicarii nr. 019032/07.04.2010, cu consecinta restituirii sumelor retinute ca urmare a aplicarii dispozitiilor in cauza (inclusiv a drepturilor de care as fi beneficiat de la data eliberarii din functie), cu atat mai mult cu cat mi-a fost afectat drastic quantumul soldei brute lunare, ce s-a constituit ca referinta de calcul pentru pensia de serviciu cuvenita in baza Legii nr.164/2001;*
- *obligarea Serviciului la plata despagubirilor in quantum de 50.000 Euro pentru prejudiciile morale si psihice suferite de subsemnatul, in calitate de cadru militar al fortelor armate ale Romaniei, ca urmare a procedurilor abuzive indreptate asupra persoanei mele, prin aplicarea actelor contestate, inclusiv obligarea factorilor de decizie mai sus subliniati sa-mi platesca cheltuielile de judecata pe care le angajez cu aceasta actiune.*

Instanta de recurs, respectiv Inalta Curte de Casatie si Justitie, catre care adresam prezenta contestatie in anulare, nu a cercetat urmatoarele motive de recurs pe care le-am incadrat sub tutela prevederilor legale de la art. 304, pct. 7, 8 si 9 si nici nu s-a aplecat asupra celorlalte motive pe care le-am grupat sub tutela art. 304¹ Cod Procedura Civila, astfel:

- instanta de recurs a omis sa cerceteze faptul ca instanta de fond nu s-a pronuntat asupra solicitarii noastre, potrivit prevederilor art. 121, alin. (2) Cod Procedura Civila, de a se dispune ca dezbaterile in dosarul cauzei sa se faca in sedinta secreta, iar, in situatia respingerii acestei solicitari, sa se dispuna ca SRI sa declassifice toate documentele ce au legatura cu obiectul cauzei;

- a omis sa cerceteze faptul ca instanta de fond nu a tinut cont de probele pe care le-a admis si care au fost administrate de catre reclamant, instanta de fond neluand in considerare proba cu interogatoriile paratilor si proba cu martorul propus de catre subsemnatul in calitate de reclamant;
- instanta de recurs a omis sa cerceteze faptul ca instanta de fond s-a aflat intr-o confuzie in ceea ce priveste incadrarea juridica a cauzei prin raportarea situatiei de fapt la ipotezele legale prezentate si a facut o interpretare gresita asupra legii aplicabile sau, **mai grav, nu a facut nicio interpretare intrucat nu a verificat daca mai exista si este aplicabil un sediu al materiei pentru situatia in speta;**
- a omis sa cerceteze faptul ca instanta de fond **nu s-a sesizat in ceea ce priveste incalcare drepturilor si libertatilor fundamentale ale omului prin sanctiunea disciplinara ce a fost aplicata subsemnatului in baza actelor administrative atacate si a omis sa cerceteze faptul ca instanta de fond nu a apreciat si nu a statuat asupra caracterului nelegal al Comunicarii nr. 019032/07.04.2010 referitoare la aplicarea sanctiunii disciplinare – consemnare 9 zile, din prisma legislatiei nationale si jurisprudentei comunitare CEDO;**
- a omis sa cerceteze faptul ca instanta de fond si-a incalcat rolul activ prevazut de art. 126, alin. (6) Cod Procedura Civila si nu s-a autosesizat in legatura cu aspectele aratate prin continutul Ordinului AP nr.0365/2009 si nu a verificat temeinicia continutului acestui ordin, atat in fapt cat si in drept, si nu a solicitat SRI date referitoare la dovedirea concreta a acelor fapte presupuse de catre parati ca elemente constitutive ale unor infractiuni;
- a omis sa cerceteze faptul ca instanta de fond nu a solicitat SRI sa puna la dispozitie dosarul ce a fost incheiat cu ocazia cercetarii disciplinare;
- a omis sa cerceteze faptul ca i-a fost incalcat subsemnatului dreptul la un proces echitabil;
- a omis sa cerceteze faptul ca Instanta de fond nu a apreciat corect interpretarea documentelor contestate prin prisma normei speciale Legea 80/1995 si a omis sa cerceteze faptul ca instanta de fond a pronuntat sentinta recurata interpretand gresit actele deduse judecatii si interpretand eronat/gresit legislatia aplicabila atunci cand a apreciat ca in speta actele trebuie interpretate potrivit dispozitiilor speciale aplicabile militarilor, precum si faptul ca nu a analizat corect nici prevederile legale aplicate de catre parat in Ordinul AP II nr.0365/07.08.2009, cu privire la eliberarea din functie;

- instanta nu s-a pronuntat asupra exceptiei de neconstitutionalitate a art.7, alin.(4) din Legea nr.182/2002, in raport cu art.1, alin. (4) din Constitutia Romaniei si nu a trimis exceptia spre justa solutionare a Curtii Constitutionale.
- Instanta de recurs nu s-a pronuntat asupra solicitarii de constatare a nelegalitatii HG nr. 01050/2002 in baza careia au fost secretizate datele cuprinse in ordinul de eliberare din functie si punerea la dispozitie si comunicarea sanctiunii de consemnare.
- Instanta a omis sa se pronunte pe toate documentele conexe si incidente actelor de dispozitie contestate si enuntate in documentul de contestatie judecat pe fond si in recurs.

Cu privire la motivul de la litera a), legat de lipsa de cercetare cu privire la solicitarea de a se dispune ca dezbaterile in dosarul cauzei sa se faca in sedinta secreta, iar, in situatia respingerii acestei solicitari, sa se dispuna ca SRI sa declassifice toate documentele ce au legatura cu obiectul cauzei, invederam instantei urmatoarele:

- *in primul rand, a fost solicitat ca instanta de fond sa judece in sedinta secreta, potrivit art. 121, alin. (2). Instanta de fond nu s-a pronuntat in niciun fel cu privire la solicitarea noastra, iar instanta de recurs s-a limitat sa retina ca modul de desfasurare a sedintei de judecata nu are inraurire asupra solutiei pronuntate si recurate, pierzand din vedere faptul ca vatamarea reclamantului-recurent provine tocmai din ignorarea unei solutii invocate de acesta, si anume judecarea in sedinta secreta cu posibilitatea transparentizarii informatiilor continute in documentele depuse la dosar sub forma clasificata de catre intimata;*
- *in al doilea rand, a fost solicitat sa se declassifice documentele ce au legatura cu cauza, documente care au fost clasificate de catre SRI fara a exista o baza legala pentru clasificarea acestor documente. S-a invocat instantei nelegalitatea secretizarii acestor documente, iar instanta nu s-a pronuntat in niciun fel cu privire la acest aspect si nu a manifestat nicio rezerva fata de documentele respective si fata de posibilitatea legala ca ele sa fie clasificate prin raportare la dreptul reclamantului de a beneficia de un proces echitabil si la rolul activ al judecatorului de a insista in aflarea adevarului.*

Astfel, potrivit art. 4 din Legea nr. 182/2002 privind protectia informatiilor clasificate, principalele obiective ale informatiilor clasificate sunt: (i) protejarea informatiilor clasificate impotriva actiunilor de spionaj, compromitere sau acces neautorizat, alterarii sau modificarii continutului acestora,

precum si impotriva sabotajelor ori distrugerilor neautorizate si (ii) realizarea securitatii sistemelor informatice si de transmitere a informatiilor clasificate.

Potrivit art. 15 din aceeași lege, informatiile clasificate se definesc ca fiind informatiile, datele, documentele de interes pentru securitatea nationala, care, datorita nivelurilor de importanta si consecintelor care s-ar produce ca urmare a dezvaluirii sau diseminarii neautorizate, trebuie sa fie protejate. Clasele de secretizare sunt: secrete de stat (informatii care privesc securitatea nationala, prin a caror divulgare se pot prejudicia siguranta nationala si apararea tarii) si secrete de serviciu (prin a caror divulgare pot fi prejudiciate persoanele juridice de drept public sau privat).

De asemenea, potrivit art. 24, alin. (5) din aceeași lege, este interzisa clasificarea ca secrete de stat a informatiilor, datelor sau documentelor in scopul ascunderii incalcarilor legii, erorilor administrative, limitarii accesului la informatiile de interes public, restrangerii ilegale a exercitiului unor drepturi ale vreunei persoane sau lezării altor interese legitime.

Prin urmare, in masura in care niste documente emarate de la o autoritate de stat nu se incadreaza in definitia prevazuta de lege sau in cazul in care clasificarea respectivelor documente ar ascunde incalcare a legii, **erorile administrative sau ar restrange ilegal exercitiul unor drepturi si interese legitime, respectivetele documente nu pot face parte din categoria documentelor clasificate.**

Este si cazul documentelor contestate de catre subsemnatul, emise de catre SRI, cat si a celorlalte documente depuse la dosar de catre SRI, intrucat acestea sunt documente care vizeaza raporturi de munca si nu privesc in niciun fel securitatea nationala. Astfel, cele doua acte administrative nu fac parte din documentele operative necesare activitatii de informatii pentru realizarea sigurantei nationale intrucat nu indeplinesc conditiile impuse de legislatia aplicabila astfel: nu se pot incadra in dispozitiile art. 17 lit. f) si g) din Legea nr. 182/2002 privind protectia informatiilor clasificate deoarece nu au legatura cu activitatea de informatii pentru realizarea sigurantei nationale, intrucat, **conform Legii nr.51/1991 privind siguranta nationala a Romaniei, prin siguranta nationala a Romaniei se intelege starea de legalitate, de echilibru si de stabilitate sociala, economica si politica necesara existentei si dezvoltarii statului national roman, ca stat suveran, unitar, independent si indivizibil, mentinerii ordinii de drept, precum si climatului de exercitare neingradita a drepturilor, libertatilor si indatoririlor fundamentale ale cetatenilor, potrivit principiilor si normelor democratice statornicite prin Constitutie.**

In baza legii nr. 14/1992 privind organizarea si functionarea Serviciului Roman de Informatii se specifica la art.2 ca Serviciul Roman de Informatii organizeaza si executa activitati pentru culegerea, verificarea si valorificarea informatiilor necesare cunoasterii, prevenirii si contracararii oricaror actiuni care constituie, potrivit legii, amenintari la adresa sigurantei nationale a Romaniei.

Din coroborarea textelor de lege invocate anterior se poate deduce logic faptul ca cele doua acte administrative contestate de catre subsemnatul in dosarul nr. 37955/3/2010, nu pot intra sub protectia clasificarii intrucat nu au legatura cu activitatea de informatii si nu vizeaza sfera sigurantei nationale.

In consecinta, actele supuse contestatiei sunt documente administrative, fara caracter operativ, in sensul legii, care nu ar fi trebuit sa fie clasificate pentru ca orice persoana indreptatita sau afectata intr-un drept al sau sa poata sa le prezinte in instanta si sa se prevaleze de continutul acestora fara ingradiri.

De asemenea, nici raspunsurile la interogatoriile depuse de catre reclamant si admise de catre instanta nu se puteau incadra in sfera clasificarii, intrucat nu vizau activitatea de informatii si nici siguranta nationala si, cu toate acestea, ele contrar legii si codului de procedura civila au fost clasificate fara ca instanta sa cenzureze validitatea procedurii de clasificare a documentelor respective, desi i s-a solicitat acest lucru.

In sensul acestei concluzii exista si jurisprudenta interna referitoare la declasificarea dosarelor, i.e. sentinta civila a Tribunalului Brasov in dosarul nr. 2840/62/2008 prin care s-a admis cererea reclamantului de a obliga Inspectoratul de Politie al Judetului Covasna sa declassifice toate informatiile din dosarul tatalui sau si sa i-l puna la dispozitie in vederea studierii.

O alta chestiune asupra careia instanta nu s-a aplecat a fost aceea a invocarii afectarii principiului egalitatii armelor si a procesului echitabil generate de clasificarea de catre SRI a documentelor din cauza care ma priveste si de interzicerea accesului la aceste documente. **Practic, atat procesul in prima instanta, cat si cel din recurs, au fost in totalitate netransparente, intrucat judecatorii nu au solicitat declassificarea documentelor care au facut obiectul cauzei, aducandu-se ingerinta atat dreptului meu la un proces echitabil, cat si dreptului meu la aparare.** Mai mult, au fost relevate si invocate suspiciuni rezonabile cu privire la un conflict de interese in care SRI s-ar fi aflat, prin reprezentantii sai parati, in derularea procesului meu, intrucat judecatorul cauzei este detinator de certificat ORNISS, iar eliberarea certificatelor ORNISS este subordonata unui aviz de securitate din partea SRI. **Se poate concluziona ca independenta judecatorului este pusa sub semnul intrebarii atat timp cat activitatea procesuala in cazul dosarului subsemnatului a fost conditionata strict, la solicitarea expresa a paratului, de existenta unui complet judecatoresc detinator al documentelor de acces la acte si materiale clasificate, al carui aviz de securitate a fost emis si aprobat de conducerea SRI, chiar de catre parati/intimati si conferit printr-un document validat de catre ORNISS.**

Ca atare, ingerinta directa a autoritatilor publice SRI si ORNISS in acordarea cetificatului de securitate pentru acces la documente clasificate judecatorului desemnat in dosarul cauzei supuse recursului, a generat conditii reale si concrete de conflict de interese si inechitate in judecarea corecta si nepartinitoare a cauzei supuse atentiei, ridicand suspiciuni privitor la independenta si imparialitatea magistratului impusa de art. 6 parargf. 1 din Conventia Europeana a drepturilor Omului si jurisprudenta relevanta a instantei europene.

O alta limitare indusa actiunii subsemnatului a fost in legatura cu fazele de judecata unde nu s-au respectat principiile contradictorialitatii, oralitatii, nemijlocirii, legalitatii si loialitatii in administrarea probelor. In acest sens, nu ni s-a pus in vedere de catre instanta de fond sa facem observatii sau sa punem concluzii in legatura cu documentele depuse de catre SRI in cauza, cu atat mai mult cu cat nu am avut acces la acestea.

De altfel, in urma interogatoriului meu depus si aprobat de catre judecator, reitez ca nu am avut acces la raspunsurile paratilor, acestea fiind clasificate la randul lor, fara ca subsemnatul sa fi fost informat de acest fapt de catre judecator, respectiv fara nicio motivare in drept, cu privire la motivele si legalitatea actiunii paratilor in secretizarea raspunsurilor la interogatoriu, **fapt de natura a aduce ingerinte in respectarea principiilor "egalitatii de arme" si "contradictorialitatii".**

Cu privire la motivul de la litera b), instanta de recurs a omis sa faca referire concreta la probele administrate de reclamant si nu a tinut cont de aceste probe, in special cele referitoare la interogatoriile paratilor si audierea martorului propus de catre subsemnatul, cu atat mai mult cu cat insusi judecatorul le-a aprobat prin incheierea din 19.06.2012, fila 119 din dosar unde relevanta este precizarea "Curtea, dupa, deliberare, apreciaza ca, proba cu interogatoriul este utila solutionarii cauzei, astfel ca o incuviinteaza, desprinde filele 68 – 79 din dosar, reprezentand interogatoriile pentru parati si le comunica ...punandu-i in vedere acestuia sa raspunda in scris si sa depuna raspunsul la dosar conform art. 222 si urmatoarele C.pr.c.". Deci, instanta de recurs **nu a facut aprecieri cu privire la decizia de excludere a anumitor probe, respectiv nu se indica motivele pentru care au fost inlaturate aceste probe sau in ce masura aceste motive ar fi legale,** in speta data, cu precadere cele legate de inlaturarea **probelor referitoare la interogatoriile acceptate si transmise paratilor de judecatorul de fond,** cu toate ca a avut loc dezbaterea asupra admisibilitatii si utilitatii acestor probe, iar rezultatele acestora, raspunsurile paratilor nu au fost comunicate in sedinta publica si nici precizate rezultatele obtinute.

Mai mult, se poate constata ca filele 68-79 ce reprezinta intrebarile reclamantului puse partilor sub forma interogatoriului **nu se regasesc in dosarul cauzei,** iar **instanta de recurs nu s-a aplecat asupra faptului ca aceste file si raspunsurile paratilor nu sunt atasate la dosar, desi proba cu**

interogatoriul fusese admisa ca fiind utila. Desi am depus la dosarul cauzei interogatorii pentru toti paratii, iar consilierul juridic al SRI nu reprezenta si paratii persoane fizice, instanta, in mod abuziv, a inmanat acestuia toate interogatoriile. Nici asupra acestei chestiuni nu s-a aplecat instanta de recurs. Pe acest fond atentionez instanta ca **nu a aplicat dispozitiile art. 225 Cod Procedura Civila si nu a analizat intregul probatoriu existent la dosar.**

Cu privire la motivul de la litera c), instanta de recurs nu a cercetat o serie de aspecte legate de criticile noastre referitoare la aprecierea judecatorului de fond asupra continutului actelor contestate si asupra dispozitiilor legale aplicabile, **precum si asupra situatiei inexistentei unei corespondente intre dispozitiile legale aplicate si situatia de fapt si asupra inexistentei unei baze legale pentru masurile aplicate. In acest sens, instanta de recurs nu a sesizat urmatoarele aspecte:**

- judecatorul de fond a facut vorbire, prin referire la actele administrative atacate, la o cercetare administrativa care s-ar fi desfasurat in speta, in conditiile in care eu am fost supus judecatii unui consiliu de judecata militar, cu caracter consultativ, fara rol de decizie si care doar propune conducerii aplicarea unor sanctiuni disciplinare, ca atare cercetarea administrativa nu poate avea ca rezultat sanctiuni disciplinare, dupa cum obiectul unui consiliu de judecata nu poate viza aspecte administrative;
- rezultatul cercetarii administrative ar fi trebuit sa fie cel mult aplicarea unor sanctiuni administrative cu caracter profesional care sa concorde unor disfunctii legate de indeplinirea sarcinilor din fisa postului, si nu aplicarea unor sanctiuni disciplinare care sunt rezultatul unor fapte de alta natura si care sunt in competenta de analiza a unor alte structuri de cercetare, care isi au baza legala de functionare si de competenta in alte acte normative;
- cu toate ca judecatorul de fond face referire la cercetarea administrativa, tot in cuprinsul sentintei acesta consemneaza faptul ca mi-au fost aduse la cunostinta motivele pentru care a fost declansata cercetarea disciplinara, in conditiile in care, acelasi judecator, mentioneaza in paragraful anterior ca raportul de cercetare administrativa nu mi-a fost adus la cunostinta. Judecatorul este intr-o confuzie evidenta cu privire la natura juridica si continutul celor doua tipuri de cercetari si la rezultatele acestora si nu cunoaste, practic natura si continutul actelor atacate;
- **in aceeasi eroare se afla si instanta de recurs**, ignorand motivele recursului nostru, intrucat retine ca Ordinul AP II 0365/07.08.2009 a fost emis in baza art. 76, 78 alin. (1) din Legea nr. 80/1995, reclamantul fiind eliberat din functie si apoi retine ca in temeiul art. 82, lit. a) din Legea nr. 80/1995, in baza aceluiasi ordin am fost pus la dispozitie in vederea clarificarii

suspiciunilor cu privire la posibile fapte de natura penala. Instanta **ignora faptul ca cele doua temeiuri legale vizeaza ipoteze diferite**, niciuna nefiind aplicabila subsemnatului: (i) art. 76, 78 vizeaza ipoteza mutarii, numirii si eliberarii din functie a militarilor pe criterii de restructurare administrativa si nu pe criterii disciplinare, iar (ii) art. 82 vizeaza ipoteza punerii la dispozitie pentru militarii care urmeaza a fi incadrati sau trecerii in rezerva ori in retragere. Subsemnatul nu se incadreaza in niciuna dintre aceste situatii, dupa cum se poate vedea din continutul ordinului in cauza, despre care face vorbire insasi instantanta; prin urmare, cum s-a aplicat sanctiunea eliberarii din functie pe criterii disciplinare si de ce nu exista concordanta intre ipoteza legala si ipoteza de fapt constatata si sanctiunea aplicata subsemnatului? La aceasta intrebare a fost chemata sa raspunda instantanta de recurs si nu a raspuns.

- Instanta de recurs a fost chemata, de asemenea, sa se pronunte asupra nelegalitatii constituirii consiliului de judecata in scopul efectuarii unor evaluari de management si a evitat un raspuns; nu a sesizat ca, potrivit Regulamentului disciplinei militare si Legii nr. 80/1995 competenta consiliilor de judecata este de a analiza si sanctiona abaterile de la disciplina militara si nu de a face evaluari de management, care tin de zona administrativa, or, in primul rand, consiliul de judecata constituit pentru evaluarea de management a subsemnatului nu avea competenta sa analizeze aceasta situatie de fapt si, in al doilea rand, constatarea unui management defectuos nu atrage o sanctiune disciplinara intrucat legea nu prevede asa ceva. Instanta de recurs ignora faptul ca art. 82, alin. (1) care face vorbire de punerea la dispozitie se refera doar la trei situatii de incadrare, numire sau trecere in rezerva, iar subsemnatul nu se incadreaza in niciuna dintre cele trei situatii. Prin urmare, ordinul atacat, precum si Raportul Consiliului de Judecata nu au niciun fel de coerență atat la nivel de incadrare si calificare a faptelor, cat si la nivel de sanctiuni aplicate si la nivel de temeiuri legale. Mai mult, se precizeaza de catre instantanta de recurs faptul ca martorul propus de reclamant si audiat la instantanta de fond, Marmandiu Ioan, a confirmat existenta disfunctionalitatilor aparute in anul 2009 in managementul activitatii structurii organizatorice coordonate de acesta, ceea ce este neadevarat, situatia relatata de martor fiind contrara.
- **lipsa temoralitatii si localizarii in spatiu a faptelor, respectiv a motivelor pentru care subsemnatului i-au fost aplicate prevederile ordinului contestat;**
- ordinul contestat ar fi trebuit sa fie intemeiat in fapt si in drept pe norme ce prevad procedurile si sanctiunile disciplinare - Regulamentul disciplinei militare, dar care sa fie elaborat in conformitate cu legea nationala si normele comunitare incidente, si nu prin analogie cu prevederi de natura administrativa, dar neaplicabile in speta data.

- **instanta de fond s-a aflat intr-o permanenta confuzie asupra fondului cauzei** analizand eronat cererile formulate de reclamant si anume: in ultimul alineat al incheierii din 15.01.2013, fila 170 din dosar, instanta *“apreciaza ca nu este necesar a se efectua o expertiza contabila intrucat se solicita anulara Deciziei de impunere si a Raportului de inspectie fiscal...”*. Arat ca nu am solicitat niciodata o expertiza contabila, ca nu am contestat nicio Decizie de impunere si in speta de fata nu exista niciun Raport de inspectie ficala, iar judecatorul fondului cauzei se afla intr-o grava eroare de judecata, probabil ca a analizat cererea si probatoriul altui dosar si s-a pronuntat in acesta.
- la pagina 11 alin. 1, fila 176 din sentinta atacata, **instanta in mod eronat apreciaza ca :**“ *Consiliul de judecata analizand rapoartele intocmite de catre reclamant, pe care le-a apreciat ca fiind neintemeiate, reclamantul avand posibilitatea sa se adreseze instantei de contencios administrativ, invocand aceste neregularitati, insa in fata instantei, reclamantul vorbeste in mod general de anumite abuzuri ....”*. Eroarea instantei de fond se regaseste in faptul ca aceasta nu cunoaste legislatia in materie si anume, consiliul de judecata emite hotarari cu caracter consultativ ce nu pot fi atacate in instanta, nefiind o instanta investita ca parte a puterii judecatoresti in drept de a solutiona litigii judiciare conform constitutiei, fiind doar un organism intern al unei entitati juridice de drept public parte a puterii executive, aspect clarificat chiar de catre parati prin concluziile scrise depuse la dosar, fila 163 - *“...pentru apararea onoarei cadrelor mlitare si evitarea abuzurilor la care acestia pot fi supusi, se infiinteaza consilii de onoare si consilii de judecata. Aceste organe speciale...care verifica si cerceteaza aspectele semnalate si formuleaza propuneri astfel incat sa fie eliminate orice forma de abuz si reabilita onoarea si demnitatea militara. Or, in cauza de fata, tocmai un astfel de for al cadrelor militare, respectiv un consiliu de judecata, a stabilit ca reclamantul a savarsit abateri disciplinare propunand aplicare unei sanctiuni”*, intrucat in instanta pot fi atacate doar ordinele emise de conducerea Serviciului si care raspund cerintelor legii contenciosului administrativ si altor acte normative cu referire la acest subiect, iar Legea 80/1995 nu cuprinde astfel de precizari sens in care se va aplica legislatia generala pe acest fond etc.. Instanta de fond nu analizeaza sub niciun aspect legalitatea emiterii Ordinelor atacate si celorlalte conexe, inclusiv prin raportare la Legea nr.80/1995, unde nu se face nicio referire la conditiile si modalitatea de intocmire a actelor de eliberare din functie si de sanctionare disciplinare, respectiv si alte legi incidente in masura in care nu exista prevederi exprese de derogare in raport cu acestea in legea nr.80/1995 (ex. Legea nr.53/2003 si Legea nr.188/1999, HG nr.1344/2007 etc.).

- Instanta de recurs nu a cercetat eroarea pe care am semnalat-o, si anume faptul ca judecatorul consemneaza in sentinta (fila 176, pag.12, alin 3) urmatoarele, dar fara a preciza norma juridica aplicabila, ca "Chiar daca in cuprinsul actului administrativ nu sunt redade concret faptele, asa cum s-a retinut, se face trimitere la acte premergatoare in care aceste fapte sunt consemnate, astfel incat nu se poate retine o nemotivare a actului administrativ din acest punct de vedere.", fara a tine seama de faptul ca actele prin care sunt afectate drepturi, relatii de munca sau aplicate sanctiuni disciplinare trebuie sa prevada, printre altele, faptele materiale/abaterile constatate, norma legala incalcata, norma legala in baza careia se aplica sanctiunea, elemente care nu se regasesc in cuprinsul actelor administrative pe care le-am atacat, fiind contrare chiar jurisprudentei ICCJ si CEDO, care s-au pronuntat in materie.

Cu privire la motivul de la litera d), instanta de recurs nu a facut o analiza comprehensibila referitoare la incalcarea drepturilor si libertatilor fundamentale ale subsemnatului prin aplicarea sanctiunilor disciplinare respective si nu s-a pronuntat asupra urmatoarelor aspecte semnalate in cererea de recurs:

- Instanta de recurs nu a analizat si solutionat situatia referitoare la faptul ca instanta de fond nu a analizat nelegalitatea Comunicarii nr. 019032/07.04.2010 referitoare la aplicarea sanctiunii disciplinare – consemnare 9 zile, din prisma legislatiei nationale si internationale si mai mult reitereaza faptul ca *"restul de 8 zile de consemnare se vor executa in perioada 14.05-21.05.2010, vizeaza tot executarea sanctiunii si nu legalitatea acestuia"* (fila 176 dosar, pag 12 alin.5).
- Instanta de recurs nu a constatat ca sanctiunea disciplinara „consemnare” era abrogata inca din anul 2004 si ea nu se mai aplica cadrelor militare din Romania, indiferent de institutia din care faceau parte, inclusiv SRI, SIE, Jandarmeria Romana, STS etc.;
- De asemenea, instanta de recurs nu a observat ca dispozitiile regulamentului disciplinei militare RG 3 (*act existent de pe vremea comunismului, actualizat si completat si dupa revolutie*) privitoare la arest, respectiv consemnare au fost abrogate in luna martie 2009 prin Ordinul MapN nr.26/2009 pentru aprobarea Regulamentului disciplinei militare si, chiar inainte de abrogarea acestora, **ofiterilor cu grad de colonel si superior acestui grad nu li se putea aplica aceasta sanctiune, fiind exceptati.**
- instanta de recurs nu a analizat situatia de fapt pe care am invocat-o cu privire la sanctiunea „consemnare 9 zile” care mi-a fost aplicata si care, prin modul in care a fost aplicata si executata, a fost in realitate un arest la domiciliu, ingradindu-mi-se dreptul la libera circulatie,

iar prin Legea nr. 345/2004 prevederile privind arestul pentru militari au fost abrogate, deci, implicit si prevederile referitoare la sanctiunea disciplinara „consemnare” prevazuta fara explicare a continutului acesteia in art.33 din Legea nr.80/1995 .

- instanta de recurs **nu a sesizat nici inconsistenta de aplicare a sanctiunii** „punerii la dispozitie” a subsemnatului si lipsa de corelare cu ipotezele legale care permit o astfel de punere la dispozitie, respectiv nu a sesizat faptul ca nu exista un continut definit legal al acesteia si nici o modalitate de aplicare prin lege a acesteia, fapt care o face nelegala in circumstantele date.
- **Instanta de recurs ignora** faptul ca Legea nr. 345/2004 abroga Decretul 976/1968 privind sanctiunea disciplinara cu arest pentru militari si mentioneaza ca acest fapt nu are relevanta asupra cauzei de fata. Ignora, cu buna stiinta sau prin abuz de putere, identitatea de continut intre sanctiunea disciplinara consemnare 9 zile si cea a arestului pentru militari, identitate care este confirmata si de Ministerului Apararii Nationale prin raspunsul nr. 38b/23.05.2014 care precizeaza in clar ca art. 2 din Legea nr. 354/2004 prevede in mod expres faptul ca dispozitiile Decretului Consiliului de Stat nr. 976/1968 privind sanctiunea disciplinara cu arest pentru militari sunt si raman abrogate, iar prevederea referitoare la consemnare de la art. 33 din Legea nr. 80/1995 a fost considerata abrogata tacit, in virtutea contradictorialitatii a doua texte legislative aparute la date diferite si in virtutea principiului ierarhiei actelor normative. Prin urmare, MapN confirma doua adevaruri: sanctiunea consemnarii si cea a arestului pentru militari sunt identice si sunt sanctiuni privative de libertate si ca ambele au fost abrogate inca din 2004. Mai mult, o alta confirmare oficiala a similitudinii dintre cele doua sanctiuni disciplinare pentru militari, respectiv intre arestul pentru militari si consemnare, este definita/stabilita fara echivoc in DECIZIA CCR nr.282 din 1 iulie 1997 referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor Decretului nr.976/1968 privind sanctiunea disciplinara cu arest pentru militari, mai putin art.1, partea privitoare la instituirea sanctiunii, ale art.136 din Codul de procedura civila si ale art.5 din Legea nr.29/1990 a contenciosului administrativ. In acest sens Curtea Constitutionala a precizat ca „Art.33 din Legea nr.80/1995 privind statutul cadrelor militare, enumerand sanctiunile disciplinare ce se pot aplica cadrelor militare, mentioneaza printre acestea si **pe cea de consemnare**. Referitor la aceasta sanctiune se constata ca, prin Dispozitia secretarului de stat si sef al statului major general, nr.S.M.G. nr.54 din 11 decembrie 1995, privind modificarea, completarea sau abrogarea unor articole din regulamentele militare generale, art.57 din Regulamentul disciplinei militare a fost modificat in sensul ca expresia de "arest cu indeplinirea serviciului" a fost inlocuita cu cea de

"consemnare", avand insa acelasi continut si executandu-se in aceleasi conditii ca cea precedenta.

Instanta de recurs a fost chemata sa se pronunte asupra naturii si continutului sanctiunii consemnarii, daca aceasta mai era inca in vigoare, la momentul cand a fost aplicata prin ocomunicarea contestata, dar nu a facut acest lucru, ignorand fara drept si nemotivat acest aspect solicitat de recurent.

- Instanta de recurs a ignorat faptul ca, prin modalitatea concreta de executare a sanctiunii „consemnare 9 zile” care mi-a fost aplicata, am executat, practic, un arest la domiciliu, fapt consemnat chiar de SRI in documentele depuse la dosarul cauzei. Prin urmare, este evident ca sanctiunea consemnarii este echivalenta, din punctul de vedere al continutului si manierei de executare, cu masura arestului la domiciliu, ambele fiind sanctiuni privative de libertate.
- Acelasi lucru l-a retinut si Curtea Constitutionala prin Decizia nr. 650/2014, care prezinta expres coordonatele definitorii ale arestului la domiciliu, coordonate care releva exact modul in care am executat eu sanctiunea „consemnare 9 zile” impusa de catre SRI. Atfel, Curtea retine ca „atat in cazul arestului la domiciliu, cat si in cazul arestului preventiv inculpatul este obligat, pe durata luarii masurilor, sa se afle intr-un loc anume desemnat. Astfel, Curtea constata ca, din perspectiva naturii/substantei, masura preventiva a arestului la domiciliu este similara cu cea a arestului preventiv”. „Spre deosebire de masura arestului preventiv, care determina plasarea persoanei in cauza intr-un centru de arestare preventiva, fiind izolat si supus unei supravegheri permanente, **masura arestului la domiciliu are ca efect ramanerea persoanei in cauza la domiciliul personal, in prezenta propriei familii. Cu toate acestea, parasirea incintei propriului domiciliu nu poate fi realizata decat pentru prezentarea in fata organelor judiciare, la chemarea acestora, iar pentru alte motive doar daca judecatorul de drepturi si libertati, judecatorul de camera preliminar sau instanta de judecata, prin incheiere, i-a permis acest lucru. Din aceasta perspectiva, Curtea apreciaza ca, din modul de reglementare a masurii arestului la domiciliu, aceasta reprezinta o afectare a drepturilor persoanei care, prin intensitate si modul de aplicare/de punere in executare, afecteaza libertatea persoanei, avand caracteristicile unei privari de libertate.**
- De asemenea, Curtea Constitutionala, prin Decizia nr. 361/7.05.2015, facand o analiza asupra continutului legal al institutiei arestului la domiciliu, apreciaza ca aceasta masura preventiva constituie o ingerinta in dreptul fundamental la libertatea individuala, constituind, in fapt, o masura intruziva ce poate afecta si alte drepturi si libertati fundamentale, respectiv libera circulatie, viata intima, familiala si privata, dreptul la munca si la protectia sociala a muncii,

libertatea economica si alte activitati similare. Mai mult in aceeaasi decizie Curtea precizeaza faptul ca :”13. Curtea retine ca masura arestului la domiciliu a fost reglementata pentru prima data prin dispozitiile Codului de procedura penala - Legea nr.135/2010, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010. Potrivit art.202 alin.(4) lit.d) din Codul de procedura penala, una dintre masurile preventive care se pot dispune este cea a arestului la domiciliu, aceasta masura fiind reglementata de dispozitiile art.218-222, titlul V, capitolul I, sectiunea a 5-a din Codul de procedura penala.” Pe o logica reala si adaptat sistemului democratic din Romania, consfintit prin Constitutie, se poate constata fara echivoc ca in romania nu a existat pana in anul 2010, nici o prevedere legala prin care un cetatean sa fie retinut la domiciliu sau sa i se interzica parasirea domiciliului pe o anumita perioada de timp, ca masura privativa de libertate etc. Acest aspect ar fi trebuit instanta de fond si cea de recurs sa constate si sa se pronunte conform rolului activ indus de legea aplicabila si de Constitutie, dar dupa cum se observa din continutul hotararii si deciziei acestor doua instante judecatoresti acest fapt nu a avut loc.

- **De asemenea, instanta de recurs a ignorat faptul ca tot Curtea Constitutionala in Decizia nr. 99/1996 privind exceptia de neconstitutionalitate a Decretului 976/1968 a retinut ca sanctiunea arestului cu indeplinirea serviciului este o masura care consta in consemnarea la domiciliu a cadrului militar sanctionat. Stabileste, deci, identitatea de continut intre arestul pentru militari si consemnare.**
- In mod eronat instanta de recurs a inteles ca reclamantul nu intra in categoria militarilor vizati de Decretul nr. 976/1968 si carora li se putea aplica sanctiunea arestului pana la 15 zile, acesta fiind ofiter SRI, ignorand faptul ca Decretul respectiv face referire la militari si la regulamentele militare in vigoare pana in anul 2004, iar Constitutia, legile aplicabile domeniulu militar, inclusiv Legea nr.80/1995 defineste militarii ca fiind „art. 1 Prin cadre militare, in sensul prezentei legi, se intelege cetatenii romani carora li s-a acordat grad de ofiter, maistru militar sau subofiter, in raport cu pregatirea lor militara si de specialitate, in conditiile prevazute de lege. Cadrele militare sunt in serviciul natiunii”, definitia se poate regasi sub o alta forma si in „R.G.-3, Regulamentul disciplinei militare”, aprobat prin Ordinul ministrului apararii nationale nr. M.70/2000, cu modificarile si completarile ulterioare, deci ca o concluzie sau cu alte cuvinte, ofiterii intra in categoriile de militari, indiferent de institutia in care activeaza si care conform legii face parte din fortele armate ale Romaniei. De altfel si Legea nr. 14/1992 stabileste in mod clar ca personalul SRI **se compune din cadre militare permanente** si salariati civili, subsemnatul fiind incadrat cadru militar, dupa cum se putea lesne verifica in dosarul profesional si in anumite conditii am primit grade militare pana la cel

de colonel, fiind astfel ofiter superior in cadrul SRI. **Deci nu se poate sustine ca ofiterii SRI au un alt statut decat acela de cadru militar sau salariat civil, intrucat o a treia varianta nu este prevazuta de lege, sens in care instnta de recurs este intr-o flagranta eroare judiciara de interpretare a legii si nu numai.**

- De asemenea, instanta de recurs insista sa precizeze ca recurentului nu i-a fost aplicata sanctiunea arestului prevazuta de decretul mentionat, ignorand decizia CCR nr.282 din 1997 si documentul emis de MApN care stabilesc, practic, o identitate de continut si modalitate de executare intre consemnare si arest pentru militari, motiv pentru care nu inteleg de ce instanta de recurs nu s-a mai aplicat spre analiza acestei situatii si stari de drept, cu atat mai mult cu cat consemnarea si arestul pentru militari erau abrogate si in contradictie cu prevederile Constitutiei, CEDO si celorlalte norme europene fundamentale, la data emiterii si aplicarii comunicarii contestate.
- Precizam de asemenea ca instanta de recurs a retinut gresit faptul ca reclamantul nu a contestat in vreun fel ordinele de zi privitoare la sanctiunea aplicata si la executarea acesteia, dovada fiind cele precizate de subsemnatul inca de la faza de contestare in prima instanta, cand am enumerat rapoartele de contestare a ordinelor de zi (Raportul personal nr. S/7323318/08.04.2010, Raportul personal nr. 0736075/10.05.2010, completata cu un alt Raport personal nr. 0736138/18.05.2010, documente inaintate spre justa solutionare catre domnul George Cristian Maior, directorul Serviciului Roman de Informatii.), pe care nu le-am putut depune intrucat erau documente clasificate, dar am invederat instantei de recurs sa le studieze in virtutea certificatului de securitate detinut, lucru care nu s-a intamplat.

Cu alte cuvinte, instanta de recurs nu a observat ca solutia instantei de fond a fost data in baza unor prevederi legale abrogate, sanctiunea disciplinara "consemnare" fiind abrogata tacit la data aplicarii acesteia subsemnatului. In sprijinul acestei concluzii aducem si raspunsul Ministerului Apararii Nationale nr. 38b/23.05.2014 care precizeaza in clar ca art. 2 din Legea nr. 354/2004 prevede in mod expres faptul ca dispozitiile Decretului Consiliului de Stat nr. 976/1968 privind sanctiunea disciplinara cu arest pentru militari sunt si raman abrogate, iar prevederea referitoare la consemnare de la art. 33 din Legea nr. 80/1995 a fost considerata abrogata tacit, in virtutea contradictorialitatii a doua texte legislative aparute la date diferite si in virtutea principiului ierarhiei actelor normative. De asemenea, prevederea referitoare la consemnare a fost eliminata prin Legea nr. 53/2011 pentru modificarea Legii nr. 80/1995, iar Regulamentul disciplinei militare in vigoare la acest moment nu mai prevede consemnarea ca sanctiune disciplinara privativa de libertate.

Tot in acelasi spirit mentionam si consemnarile inspectiei judiciare dispuse de catre Ministrul Justitiei cu privire la judecarea cauzei ce a facut obiectul dosarului 37955/3/2010 aflat pe rolul Curtii de Apel Bucuresti, consemnari care au fost reproduse in raspunsul nr. SG 4526/19.09.2014 pe care Ministrul Justitiei l-a inaintat ca rezultat al unei interpelari a unui senator, astfel:

- *“in cuprinsul hotararii (n.n. pronuntata de Curtea de Apel Bucuresti in dosarul nr. 37955/3/2010) nu au fost analizate apararile reclamantului, se recunoaste un abuz exercitat asupra drepturilor si libertatilor fundamentale ale reclamantului, in conditiile in care instanta ar fi trebuit sa se sesizeze din oficiu cu privire la incalcarea drepturilor reclamantului, au fost apreciate ca legale actele administrative emise de conducerea Serviciului Roman de Informatii, aspect ce vine in contradictie cu probele administrate in cauza de reclamant.”*
- *“Un aspect apreciat ca fiind de o gravitate deosebita este acela ca instanta nu a retinut ca sanctiunea disciplinara “consemnare” era abrogata la data aplicarii acesteia reclamantului, atat prin Constitutie, cat si prin Legea nr. 345/2004.”*

Instanta de recurs nu a analizat si nici nu s-a pronuntat cu privire la inexistenta unui text de lege in baza caruia mi s-a aplicat sanctiunea disciplinara privativa de libertate „consemnare 9 zile” si nici cu privire la continutul acestei sanctiuni si modalitatea de aplicare a acesteia si care este textul de lege care le prevede.

Instanta nu a raspuns de ce s-a aplicat sanctiunea disciplinara „consemnare”, care este o sanctiune privativa de libertate, in conditiile in care, prin Legea nr. 345/2004, Romania a retras rezerva formulata la art. 5 din Conventia pentru apararea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale, la art. 2 din aceasta lege precizandu-se clar ca dispozitiile Decretului Consiliului de Stat nr. 976/1968 privind sanctiunea disciplinara cu arest pentru militari sunt si raman abrogate, iar prevederea referitoare la consemnare de la art. 33 din Legea nr. 80/1995 a fost considerata abrogata tacit.

De asemenea, instanta nu a apreciat din punct de vedere al dispozitiilor legale si constitutionale asupra modalitatii de aplicare si executare a sanctiunii „consemnare” care mi-a fost pusa in sarcina, respectiv retinerea mea in unitate si apoi interzicerea parasirii domiciliului pe perioada consemnarii si nu a realizat ca aceasta modalitate de executare, reprezinta in fapt, un arest la domiciliu, si nu motiveaza cum s-a putut aplica, in fapt, aceasta masura privativa de libertate, in conditiile in care arestul la domiciliu nu era reglementat in lege, iar aceasta masura a fost dispusa de un organ de stat (SRI) fara atributii in domeniul propunerii si aplicarii masurilor privative de libertate, aceste masuri fiind doar in sfera de competenta a organelor de urmarire penala, sub avizarea judecatorilor.

Cu privire la motivul de la lit. e), instanta de recurs nu a cercetat imprejurarile referitoare la faptul ca instanta de fond nu si-a indeplinit rolul activ prevazut de dispozitiile art.129 alin 6 Cod pr.civ, astfel: desi SRI in intampinarea ce poarta nr.1819091/17.11.2011 afirma faptul ca *“aspectele relevate in cadrul consiliului de judecata sa se constituie in elemente ale unor fapte prevazute de legea penala, situatie ce ar impune sesizarea organelor de urmarire penala”*, instanta de fond nu s-a autosesizat in legatura cu aspectele aratate prin continutul Ordinului AP nr.0365/2009, act contestat de catre subsemnatul, cu toate ca avea obligatia legala de a verifica temeinicia continutului acestui ordin, atat in fapt cat si in drept, nesolicitand SRI-lui date referitoare la veridicitatea, autenticitatea si dovedirea concreta a acelor fapte presupuse de catre parati ca elemente constitutive ale unor infractiuni. Intrucat faptele care au stat la baza propunerii Consiliului de judecata, fiind totodata si baza constituirii si emiterii **Ordinului AP nr.0365/2009**, ordin de eliberare din functie si punere la dispozitie, nu au fost dovedite ca infractiuni dupa cum recunoaste insusi paratul in documentele depuse la dosarul cauzei (a se vedea fila 160 din dosar, pag.3/7 din concluziile scrise ale SRI nr.5185509/18.01.2013, ultimul aliniat): *“**urmare a abaterilor disciplinare retinute in sarcina reclamantului, abateri ce nu au fost apreciate ca fiind de natura a contura elementele constitutive ale unei infractiuni, la data de 07.04.2010, ... s-a adus la cunostinta...masura sanctionatorie ce a fost decisa in cazul, respectiv 9 zile cosemnare**”*.

Cu privire la motivul aratat la lit. f), instanta de recurs nu a analizat faptul ca instanta de fond nu a solicitat SRI-lui sa puna la dispozitie dosarul ce a fost incheiat cu ocazia cercetarii disciplinare, aspect ce rezulta in mod direct si din textul sentintei atacate cu recurs, desi judecatorul a constatat, dupa cum se retine si in sentinta recurata, ca subsemnatul nu am avut parte de o aparare corecta, printr-un avocat conform legii, este evident faptul ca orice consilier juridic angajat al SRI este sub ordin, deci subordonat direct conducerii SRI-lui si, implicit, nu putea sa-mi apere drepturile in mod corect, cu atat mai mult cu cat chiar membrii consiliului de judecata fac parte din structura SRI si raspund ordinelor trasate direct sau tacit.

Cu privire la motivul aratat la lit. g), instanta de recurs nu s-a pronuntat cu privire la faptul ca Instanta de fond mi-a incalcat dreptul la un proces echitabil prevazut in **art.6 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului**, intrucat nu a motivat interzicerea accesului direct al reclamantului la dosarul secretizat, desi toate documentele ce stau la baza acestui dosar sunt documente ce ma privesc, imi sunt opozabile si sunt emise in perioada in care eu eram ofiter superior SRI si in mod evident am avut acces la ele. Daca in perioada respectiva am avut acces la documente clasificate este ilogic si, nelegal, ca mi s-a interzis dreptul de a avea acces la aceleasi documente indiferent de clasificarea lor sau la raspunsul la interogatoriul dat de SRI. Nici acest fapt nu a fost motivat in drept de judecator in sentinta recurata. Desi am solicitat desecretizarea inscrisurilor depuse la dosarul

cauzei, instanta de fond a refuzat in mod tacit acest lucru, neraspunzandu-mi la cerere. Cu toate acestea semnalez faptul ca, in mod neautorizat, **instanta de fond desecretizeaza din cuprinsul propunerii Consiliului de judecata fara aprobarea legala – fila 175 din dosar, pag 9, alin. 6 din sentinta. Aceasta neglijenta a judecatorului este incalificabila si greu de criticat, putand intra chiar sub incidenta penala.** Pe tot parcursul fondului am solicitat ca judecarea acestui dosar sa se judece in camera de consiliu fiind discutate anumite probleme ce nu trebuiesc puse la dispozitia publicului in sa instanta de fond a continuat judecarea cauzei in sedinta publica, fara a motiva respingerea solicitarii mele.

In sprijinul acestei concluzii mentionam si raspunsul inspectiei judiciare (document depus in instanta de recurs ca proba noua in dosar) care mentioneaza ca *“Instanta si-a intemeiat solutia pe documente clasificate, la care reclamantul nu a avut acces, fiind pus astfel intr-o situatie de discriminare procesuala. Mai mult, se apreciaza ca exista suspiciuni cu privire la independenta si impartialitatea judecatorului cauzei, avand in vedere ca acesta detine certificat ORNISS, care a fost validat de paratul Serviciul Roman de Informatii si care ii asigura accesul la informatiile clasificate, la care reclamantul nu a avut acces. Desi s-a incuviintat proba cu interogatoriul paratilor, instanta nu a staruit in administrarea acesteia.”*

Cu privire la motivul aratat la litera h), instanta de recurs nu a analizat faptul ca judecatorul de fond nu a evaluat juridic contextul legislativ aplicabil invocat de catre parat astfel incat sa constate daca actele administrative in cauza sunt legal emise si aplicate sau daca sunt nelegale si trebuie anulate.

De asemenea, judecatorul de fond a interpretat eronat legislatia aplicabila atunci cand a apreciat ca in speta actele trebuie interpretate potrivit dispozitiilor speciale aplicabile militarilor, fara a argumenta concret care sunt acele dispozitii legale aplicabile.

In acest sens, instanta de recurs trebuie sa analizeze si sa se pronunte cu privire la urmatoarele aspecte invocate de catre subsemnatul si care au fost dezvoltate pe larg in motivele de recurs:

- Inaplicabilitatea dispozitiilor art. 82 lit. a) din Legea nr. 80/1995 care prevad ca *“situatia ofiterilor (...) care sunt pusi la dispozitie, se solutioneaza dupa cum urmeaza: pentru cei pusi la dispozitie in vederea incadrarii sau trecerii in rezerva ori in retragere, in termen de cel mult 3 luni”*, intrucat articolul mentionat se refera la ipoteza legala a incadrarii, promovarii in functie si a schimbarii din functie a cadrelor militare si are la baza o evaluare profesionala a cadrelor militare carora li se intocmesc aprecieri de serviciu in scopul precizat de lege, si nu are in vedere ipoteza trecerii in rezerva ca efect al constatarii unora dintre situatiile prevazute la art. 85 de catre consiliile de judecata, care pot face propunerea trecerii in

rezerva. **Cu alte cuvinte, art. 82 se refera la situatia in care cadrelor militare li se fac aprecieri de serviciu, si nu la situatia in care sunt cercetati pentru abateri grave de la regulamentele disciplinei militare, acest aspect poate intra sub incidenta art.85 si art. 89 din Legea nr.80/1995.**

- Din analiza textului de lege invocat de parat pentru punerea la dispozitie si anume prevederea art.82 lit.a) din Legea nr.80/1995, "Situatia ofiterilor..., care sunt pusi la dispozitie, se solutioneaza dupa cum urmeaza: a) pentru cei pusi la dispozitie in vederea incadrarii sau trecerii in rezerva ori in retragere, in termen de cel mult 3 luni...", **nu rezulta** ca punerea subsemnatului la dispozitia comandantului UM0318 este pentru "evaluarea posibilitatii ca aspectele relevate in cadrul consiliului de judecata sa se constituie in elemente ale unor fapte prevazute de legea penala, situatie ce ar impune sesizarea organelor de urmarire penala", ci cel mult pentru incadrare in functie, dar fusesem deja "eliberat din functie" de conducere si pus pe o functie de executie, sau pentru trecerea in rezerva, dar aceasta solutie propusa de consiliul de judecata nu a fost agreata de conducerea SRI (dar fara a se sustine conform legii – vezi Legea 188/1999 invocat de catre parati, motivele care au stat la modificarea deciziei consiliului de judecata), fapt relevat de continutul Ordinului AP II nr.0365/07.08.2009. **Deci, in concluzie, articolul de lege referit de parat nu corespunde realitatii faptice precizate prin continutul ordinului si actiunilor interne ale SRI.**
- Mai mult, instanta nu a observat faptul ca aceste consilii de judecata se constituie, potrivit art. 35 din Legea nr. 80/1995, la organele centrale ale Ministerului Apararii Nationale, statele majore ale categoriilor de forte ale armatei, comandamentele de arma, de armata si de corp de armata, precum si la alte esaloane similare, stabilite prin ordin al ministrului apararii nationale, nicidecum in cadrul SRI, punandu-se la indoiala chiar legalitatea constituirii consiliului de judecata care a efectuat cercetarea disciplinara a subsemnatului.
- Nici dispozitiile art. Art. 85, alin. 1, lit. i) si j) si alin. 2 nu sunt aplicabile in speta data, intrucat aceste ipoteze legale vizeaza trecerea in rezerva la propunerea consiliilor de judecata, or subsemnatul nu am fost trecut in rezerva, ci eliberat din functie.
- De asemenea, in mod gresit s-a apreciat ca eliberarea din functie a subsemnatului s-a dispus in mod legal in temeiul dispozitiilor art. 74 alin. 1, art. 76, art. 78 alin. 1 din Legea 80/1995 aceste articole insa nefacand mentiune in cuprinsul lor despre motivul invocat de parata in ordinul contestat, respectiv "*dezinteres in indeplinirea atributiilor de serviciu si management defectuos*". **Motivul invocat putea atrage ca sanctiune, potrivit dispozitiilor art. 85 alin. 2 din Legea nr. 80/1995, doar trecerea in rezerva din motive imputabile subsemnatului,**

situatie care, in fapt si in drept nu a avut loc. Legea nr.80/1995 nu prevede, in articolele enuntate de parat ca baza de legalitate in sustinerea contextului ordinului incriminat ca nelegal de subsemnatul, faptul ca eliberarea din functie a unui cadru militar se face pentru "dezinteres in indeplinirea atributiilor de serviciu si management defectuos". **Legea mentioneaza, in mod expres si fara echivoc, faptul ca un ofiter este trecut in rezerva pentru "dezinteres in indeplinirea atributiilor si sarcinilor de serviciu", la propunera consiliilor de judecata conform art.85, alin. (2), si nu eliberat din functie si pus la dispozitia comandantului, dupa cum a stabilit paratul in ordinul contestat, cu referire la alte articolele de lege.**

Instanta e recurs nu a apreciat nici cu privire la nelegalitatea desfasurarii procedurii interne in cadrul SRI a activitatii consiliului de judecata, pe de o parte pentru ca nu s-a pus in discutie si nu s-a fundamentat legalitatea constituirii consiliului de judecata conform prevederilor art. 35 din Legea nr. 80/1995, iar, pe de alta parte, pentru ca instanta de fond a apreciat in mod eronat ca reclamantul putea exercita un control al propunerii Consiliului de judecata pe calea contestarii ei la instanta de contencios administrativ ori solutia propusa conducerii Serviciului are, in temeiul dispoziilor legale aplicabile in materie, doar un caracter consultativ. Consiliul de judecata nu are atributiile unei instantei de judecata, sau a unei entitati administrativ-jurisdictionale pentru ca nu este reglementata ca atare si, pe cale de consecinta, propunerile formulate de catre aceasta entitate nu pot fi cenzurate in conditiile prevazute de legislatia de contencios administrativ.

Cu privire la motivul aratat la lit. i) instanta de recurs nu a analizat exceptia de neconstitutionalitate ridicata cu privire la prevederile art.7, alin. (4) din Legea nr.182/2002, in raport cu art.1, alin. (4) din Constitutia Romaniei, intrucat sunt create conditii incompatibile cu separatia puterilor in stat stabilita prin Constitutia Romaniei, prin introducerea unei diferentieri flagrante si nejustificate prin Legea nr. 182/2002 intre reprezentantii puterilor statului in legatura cu conditiile de acces la informatii clasificate ce sunt necesare indeplinirii atributiilor de serviciu de catre acestia, procedura care in cauza mea a determinat vicierea si lipsa de transparenta in judecarea cauzei.

Prin cele expuse mai sus atrag atentia instantei ca, in derularea procesului, nu am avut parte de un tratament egal cu paratul, in sensul ca nu am avut acces la documentele contestate, datorita caracterului lor clasificat, dar care, in raport cu mine, si-au pierdut acest caracter intrucat le-am cunoscut in activitatea profesionala, fiind afectate, totodata, principiile loialitatii administrarii probelor, egalitatii armelor si a dreptului la un proces echitabil consacrate de Conventia Europeana a drepturilor omului si de jurisprudenta CEDO, atunci cand documente ce contin informatii clasificate constituie mijloace de proba, cu toate consecintele ce decurg dintr-o astfel de stare de fapt.

Clasificarea unor documente, date, informatii ce constituie probe/mijloace de proba, precum si limitarea sau conditionarea accesului la acestea are influenta directa asupra principiilor anterior mentionate, ridicand semnificative probleme de compatibilitate sau conflict de interese, cu influenta nemijlocita si asupra principiilor independentei si impartialitatii judecatorului.

Cu privire la motivul aratat la lit. j) instanta de recurs nu a analizat sesizarea de nelegalitate cu privire la prevederile HG nr. 01050/2002 in baza careia au fost secretizate datele cuprinse in ordinul de eliberare din functie si punerea la dispozitie si comunicarea sanctiunii de consemnare si nu s-a pronuntat in niciun fel asupra acestei solicitari din recurs, omitand acest motiv. Pentru toate cele anterior aratate, solicit onoratei instante admiterea contestatiei in anulare, rejudecarea recursului si modificarea sentintei Curtii de Apel in sensul celor pe care le-am aratat in recursul formulat.

Cu privire la motivul aratat la lit. k) instanta de recurs nu a analizat sau nu le-a avut in vedere actele/ordinele/documentele administrative conexe si incidente ordinelor/actelor administrative contestate si pe care subsemnatul le-a referit in mod concret in contestatia depusa in instanta de fond, instanta care le ignorat in mod evident intrucat nu s-a pronuntat asupra lor si, in consecinta a denaturat prin lipsa evaluarii/analizarea acestora motivarea hotararii si deciziei de recurs, implicit afectarea echidistantei, inducerea unui dezechilibru in actul de judecarea etc. Mentionez ca despre documentele descrise mai jos, cu caracter secret imi era imposibil sa vorbesc sau sa produc probe pe care sa le depun in instanta de fond sau de recurs intrucat legea interzice acest fapt si ca o consecinta directa si conforma cu jurisprudenta CEDO instantele in cauza ar fi trebuit sa accepte ori sedinta secreta pentru discitia pe subiect ori desecretizarea dosumentleor de catre cei in drept pentru un proces echitabil si in concordanta cu cerintele art.6 CEDO. In fapt subsemnatul am facut referire expresa in documentele depuse la dosar asupra acestora prin nominalizare concreta cum ar fi:

- **Ordinul AP II nr. 0235/19.05.2009**, prin care am fost mutat la UM 0318 Bucuresti, cu toate drepturile salariale (solda de baza, de conducere, sporuri, solda de merit etc.) avute la fostul loc de munca UM 0296 – Bucuresti, fiind numit pe aceeasi pozitie de sef sector, functie general de brigada, dar cu activitate neoperativa, invocandu-se atat unele premise de incompatibilitati cu fosta pozitie de conducere detinuta (fara detalieri si in ce constau in fapt si in drept conform normelor juridice), cat si capacitatea, respectiv nivelul ridicat profesional si de performanta ale mele, care fac necesara prezenta mea in noul loc de munca, stabilit unilateral si imperativ de catre superiorii mei si fara o consultare prealabila a mea;

- **Raportul nr.AS/00108740/15.05.2009**, al comandantului UM 0296 – Bucuresti, de la aceea data, actualmente trecut in rezerva, ce nu mi-a fost adus la cunostinta niciodata spre opozabilitate, conform principiului contradictorialitatii si al dreptului la aparare;

- **Raportul personal nr. 001161278/11.05.2009**, in baza art.8, lit.b) din Legea nr.80/1995, respectiv a art.21 prevazut de Ordinul MApN nr. 26/06.03.2009 pentru aprobarea Regulamentului disciplinei militare, inaintat catre domnul George Cristian Maior, director al Serviciului, spre justa analiza si evaluare in vederea stabilirii masurilor ce se impun. Prin raportul in cauza doream sa semnalez, prin diverse argumente si referinte in fapt si in drept, in conditiile Legii nr.571/2004 privind protectia personalului din autoritatile publice, institutiile publice si din alte unitati care semnaleaza incalcare ale legii, ca o anumita prevedere dintr-o dispozitie interna, aprobata in luna ianuarie 2009, de catre domnul general de brigada Florian Coldea, prim adjunctul directorului Serviciului, poate fi de natura a determina incidente in respectarea Constitutiei Romaniei si a altor prevederi normative din domeniul comunicatiilor electronice, protectiei datelor personale. Ulterior acestui demers institutional al meu, realizat cu buna credinta si speranta de rezolvare interna competenta, au fost intreprinse o serie de actiuni abuzive asupra mea, care au inceput din data de 20.05.2009;

- **Adresa nr. 002280315/09.06.2009**, emisa de Directia Juridica am primit un raspuns incalificabil, neargumentat cu forta juridica fata de continutul raportului personal anterior mentionat (raspunsul formulat fiind dupa aprecierea mea chiar in contradictie cu legea fundamentala), fata de care am solicitat o reanaliza la nivelul directorului SRI, prin semnarea de luare la cunostinta cu divergenta a documentului respectiv, dar nu am primit nici o reactie in consecinta;

- **Raportul personal cu nr. 01043748/10.11.2009** in care am prezentat in extenso toate aspectele ce au constituit obiectul contestatiilor anterioare, cu unele completari factice pe care le-am considerat relevante;

- **Raportul personal nr. S/7323318/08.04.2010** prin care am contestat masura sanctiunii disciplinare „consemnare 9 zile”, masura adoptata unilateral de conducerea institutiei;

- **Raportul personal nr. 0736075/10.05.2010**, completata cu un alt **Raport personal nr. 0736138/18.05.2010**, documente inaintate spre justa solutionare catre domnul George Cristian Maior, directorul Serviciului Roman de Informatii;

- **Rapoartele personale nr. S/732212/11.03.2010, nr. S/7324402/13.04.2010** prin care am contestat abuzurile conducerii SRI care au fost exercitate asupra mea privind denaturarea aprecierii de serviciu pentru anul profesional 2009, cu impact in decizia de

„eliberare din functie pe considerente manageriale”, fata de care am initiat noi demersuri, institutionale si în baza legii, de contestare a acestor actiuni concertate si nelegitime. **Raportul personal nr. S/732212/17.05.2010**, atat „Actul de Constatare” nr. S/19852/30.04.2010, redactat de catre o comisie de cercetare si solutionare a contestatiilor mele anterior precizate, constituita prin aprobarea conducerii Serviciului, cat si hotararea stabilita si consemnata pe acelasi document de catre adjunctul directorului SRI, demers ce a avut un rezultat negativ în raport cu contestatia formulata de catre mine.

In drept, ne intemeiem prezenta actiune pe dispozitiile art. 317, art. 318 si urmatoarele din Codul de Procedura Civila.

In probatiune, solicitam administrarea probei cu inscrisuri, precum si a oricaror alte mijloace de proba a caror necesitate ar reiesi din dezbateri.

Intocmit in 8 exemplare pentru fiecare parte din proces.

Cu stima,

Col. (r) **Ion Dedu**

Data

29.06.2015

DOMNULUI PRESEDINTE AL INALTEI CURTI DE CASATIE SI JUSTITIE

LumeaJustitiei.ro